

VolleyMagazine

Bekerwinnaars 2015

Ethias Assistance

Medische bijstand en pechverhelping

€10/maand*

U vertrekt op vakantie ? Dan gaat u toch geen twee aparte bijstandsverzekeringen afsluiten, **voor uw auto en uw gezin** ? Neem liever een Ethias Assistance. Daarmee bent u volledig verzekerd **in België én in het buitenland****.

Teken vandaag in op ethias.be, dan bent u morgen al verzekerd.

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis : jaarpremie van € 120, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden/** Info en voorwaarden op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik - RPR Luik - BTW : BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 7, maart 2015

Inhoud

Jan Goedhuys, Roel Derom en Kris Eyckmans kneden Haasrode VHL tot de zesde play-off ploeg.....2

Wat verwachten de Vlaamse topclubs van de play-offs.....6

Amigos Zoersel wil best promoveren.....9

Richa Michelbeke.....10

Asse-Lennik in CEV Cup favoriet tegen Antwerpen.....11

Bekerfinales 2015.....12

Worldwide.....14

Hoe zou het zijn met: Jo Verstuyft.....17

Zogezegd.....21

Club in de kijker: Lovoc Lommel.....22

Cover: Asterix Kieldrecht en Volley Behappy2 Asse-Lennik (Bart Vandenbroucke)

Voorwoord

Succes en toekomst

De felicitaties vielen met bakken binnen bij de organisatoren van de Belgische bekerfinales in het Sportpaleis. "Mijn sterkste verwachtingen overtroffen," meldde Sporza-commentator Marc Willems. Niet moeilijk: na de bekerfinale van vorig jaar werd voorzichtig gedacht aan 7000, misschien wel 8000 toeschouwers. Het werden er meer dan 13.000.

"Ik heb al heel wat manifestaties meegemaakt, maar deze finales staan in mijn top-3," meldde onze huisfotograaf Bart Vandenbroucke. Zijn Duitse collega Jürgen Sabarz ging zelfs nog een stapje verder: "Waarschijnlijk het best georganiseerde volleyspektakel in een bekerfinale in Europa." Want niet alleen de pure volleyliefhebbers zagen een majestueus Sportpaleis met de best mogelijke accommodatie voor een volleymatch, ook de toevallige bezoekers konden hun hartje ophalen aan de vele bijkomende attracties.

"Het is van mijn bezoek aan de NBA geleden dat ik nog meer dan 13.000 kijkers bij mekaar zag voor een zaalsportmatch," uitte sterreporter Hans Vandeweghe zijn genoegen en zijn verbazing dat dit mogelijk was in 'zijn' volley. Om te besluiten met: "Nadat Asse-Lennik tegen de Antwerpenaars in eigen Sportpaleis het laatste punt had gescoord van een vreselijk pak rammel, kregen ze ook applaus van de Antwerpse clan. Fanatiek en toch beschaafd: het spel is veranderd, de spelers ook, maar niet de geest van mijn sport. Het was een prettig weerzien met het volleybal."

Je kan dan ook best al de datum van de volgende bekerfinale in het Antwerpse Sportpaleis in jouw agenda invullen: 30 januari 2016.

Een eerste hoogtepunt van het volleyseizoen is voorbij. De topploegen hebben nu de eindspurt naar de titelrace ingezet. Kijk naar hun verwachtingen in deze Volleymagazine en een eigen mening vormen, is niet verboden.

Zoals we dat trouwens ook doen na het lezen van een 'herderlijk schrijven' van Knack Roeselare met de melding dat de landskampioen met een topsportschool begint. Als je toptrainers als Emile Rousseaux en Steven Vanmedegael bij de hand hebt, misschien niet eens een slecht idee. Er kunnen niet genoeg talenten opgeleid worden. Al blijft de vraag of op deze manier de alom gewaarde opleiding in de Topsportschool in Vilvoorde – een voorbeeld voor veel buitenlandse federaties – niet ondermijnd wordt. En wat als binnenkort ook Maaseik en Antwerpen met een Topsportschool starten? Herinneren we ons trouwens geen charter tussen de bond en de Ligaclubs, waarin afgesproken werd om van een dergelijke evolutie af te zien?

Marcel Coppens

“Driedubbele stunt van een hecht team”

Voor Haasrode VHL werd het een lastige zaterdag 28 februari. Het was voor een play-off ticket nagelbijten tot op de allerlaatste reguliere speeldag. Het opzet slaagde dan toch voor de nieuwkomer uit de Liga B. Prefaxis Menen vervulde zijn sportieve plicht en hield de boot van Puurs af. Zo start Haasrode VHL op de zesde stek in de tweede competitiefase van de Ethias League. Tot grote vreugde van voorzitter Jan Goedhuys, coach Kris Eyckmans, de sportieve staf, het bestuur en de spelersgroep.

Jan Goedhuys is negentien jaar voorzitter en skipper van de club. De Haasrodenaar woont op 500 m van de sporthal in de Milsestraat. “Kort geschetst: ik aanvaardde de opdracht op vraag van mijn voorganger André Rondou. Ik begon bij Valken Haasrode. De naam veranderde in ABB Haasrode-Sipico (fusie in 1995), KBC Haasrode Leuven Volley na de fusie met Simavo Wilsele (1998) en nu luidt de benaming ‘Volley Haasrode Leuven’ na de fusie met VGL (2009), volley Groot-Leuven. De club was ontstaan in 1972 onder leiding van Gaston Driessens en nadien Robert Vanderveken. We speelden op cementdallen in de Milsestraat, in een grote tent in het Zoete Water in Oud-Heverlee, de turnzaal van de gemeentelijke basisschool van Haasrode. In het laatste decennium hebben we enkele keren gelaveerd tussen de topklasse en de huidige Liga B. Dit seizoen doen we het fantastisch goed. Sportief manager Roel Derom kon de juiste spelers aantrekken. Met een zeer positieve mentaliteit. Coach Kris Eyckmans heeft de jongens op één lijn gekregen. Knap van hem. Technisch-tactisch was het team schitterend voorbereid op elke tegenstander.”

Vastheid

Coach Eyckmans is het tweede

seizoen de headcoach. “Ik heb bij Haasrode VHL vier seizoenen als speler meegedraaid. Twee in de Liga A, twee in de Liga B. Mijn trainers waren Luc Gijbels, Jan Vanvenckenray (interim Maaseik), Geert Verreth (Antwerpen) en sporadisch Gert Vande Broek. Afgelopen seizoen kon ik het team naar de Liga A loodsen. Dat was voor Haasrode VHL niet de eerste keer. Herinner u de piekjaren met spelverdeler Stulens, Pivovarov en Milutinovic.”

De succesformule blijkt de ‘vastheid’ te zijn. Kris Eyckmans: “Dat is een stukje van het verhaal. Het zat in de Liga B al goed. We hadden een heel hechte ploeg, die bij momenten heel gedisciplineerd kon spelen via de lijnen die ik uitzette. We hoefden geen al te grote ingrepen te doen. Alleen Janssen, De Beul, Verspecht en Merckx zijn erbij gekomen. Het is in die zin merkwaardig, dat we met min of meer dezelfde ploeg als in de Liga B nu prompt ook een hoog niveau hebben gehaald in de Ethias League. Dat is bijzonder knap.”

Kris Eyckmans is afkomstig van Mol, zo is VC Vabco Mol zijn stamclub. Hij maakte ommetjes naar Herenthout en Puurs, belandde dan voor de tweede keer bij Haasrode VHL. “Vooral Herenthout werd een geweldige tijd. We stonden dichtbij

de promotie naar de Liga A, maar door allerlei onnozelheden - we moesten te veel spelers missen - is dat verhaal niet doorgegaan. Zo heb ik me dan op de VHL-uitdaging gestort als trainer-coach.”

De start liep niet van een leien dakje. “We wilden winnen tegen de ploegen uit de rechterkolom en extra punten pakken tegen de vaste waarden. Maar ik herinner me onze debuutmatch in Guibertin. Na 1-1 komen we 18-22 voor, maar we verliezen de derde set. En ook de match. Ik had dat een beetje verwacht. We maakten te gemakkelijk kleine foutjes op het slechte moment. In de Liga B kwamen we daar nog mee weg. Dat werd niet afgestraft. Guibertin deed dat wel. Ik had één geluk: de ogen van de spelers gingen plots helemaal open: ‘Oeps, dit is een heel ander niveau. Als we niet elk weekeinde ons vizier op scherp stellen, gaat het niet lukken’. Tegen VDK Gent en Borgworm konden we vervolgens onze eerste punten binnenrijven.”

Huiswerk van Roel Derom

De ambitie om de play-off 1 te halen, leefde niet van in het begin. Eyckmans: “Neen, totaal niet. Dat is pas in december en januari duidelijk geworden. Tegen Guibertin, VDK Gent en Borgworm haalden we in de terugronde wel 9 op 9. Het leverde

ons een fikse sprong voorwaarts op in het klassement. We pakten gouden puntjes tegen Antwerpen en Menen in de tiebreak. Zo kreeg onze droom stilaan gestalte."

Heel merkwaardig: jullie doen het absoluut niet met (dure) vedetten, veel meer - sorry voor het woord - met illustere onbekenden. "Nee, we hebben geen internationals in onze rangen. Maar sportief manager Roel Derom maakt zijn huiswerk altijd zeer degelijk. Als de club een nieuwe speler wil binnenhalen, wordt gekeken naar zijn mentaliteit en zijn karakter. Zo'n speler moet een goeie volleyballer zijn, een toffe gast, een meerwaarde in de ambiance. Wat heb je aan een rotte appel in een team? Ik heb jongens nodig die zich willen smijten. En dat doen ze ook. De grote kracht van mijn ploeg is dus het collectief. Als er iemand over de schreef gaat, zal de groep dat corrigeren. 'De kleedkamer' kan vele euvels herstellen. Niemand steekt er met kop en schouders bovenuit. Maar mijn spelers halen wel hun niveau. Het zijn kerels die hebben gekozen voor hun job of hun studie. Die kunnen ook geen vijf tot zeven keer trainen per week."

Meer dan een stunt

Voor Eyckmans is het bereiken van de play-offs een onvoorstelbare stunt. "We hebben ooit Maaseik uitgeschakeld in de Beker van België. Dat was een klapper op korte termijn. We zitten nu in de play-off 1, dat is fenomenaal, een hele, héle straffe toer. Meer dan een driedubbele stunt."

Haasrode VHL wil groeien en denkt aan de verdere uitbouw. "Ja, maar wij halen geen gekke toeren uit. Ik apprecieer zo fel, dat het bestuur de dingen benadert met een ongelooflijke nuchterheid en veel zin voor realisme. Geen grote dromen over zes buitenlanders, geen financiële putten. Nee, de beheerders trachten met een bescheiden budget een maximaal resultaat te halen: heel eerlijk, heel open, heel correct. Wij hopen dat de spoeling ongeveer dezelfde blijft. Mogelijk zouden Maarten Deroey en Jonas Merckx willen vertrekken, maar Haasrode VHL wil zijn ploeg grotendeels samenhouden."

Kris Eyckmans werpt ook een blik op de titelstrijd. "Roeselare is altijd een grote

kandidaat. Dat kan je niet wegsteken. Maar hoe zal Antwerpen reageren op het verlies in de bekerfinale en het exit van Kris Tanghe? Menen draait een deftig seizoen, zoals altijd. Maar voor de play-off-finale komen ze iets te kort. Dat geldt ook voor Noliko Maaseik, een ploeg met veel potentieel. Het komt er echter totaal niet uit, vraag me niet waarom. Zo gok ik op bekerwinnaar Asse-Lennik, in concurrentie met Roeselare, als een even grote kanshebber op de landstitel. Wij hebben op de 'clubdag' van de Pajotten in de voorbereiding meegespeeld: ik was echt onder de druk. Hun basis en hun bank zijn indrukkelijk goed. Die bankzitters tonen een fantastische beleving. Coach Johan Devoghel kan een tegenstander vastzetten, al in de eerste minuut. Zo hecht, zo stabiel, zo constant op een geweldig niveau. Met een nooit aflatende energie. Ze hebben Roeselare een peer gestoofd in de beker, ze wonnen er ook tegen in de competitie. Zou het kunnen, dat VC Knack toch niet helemaal gerust is in de verlenging van zijn titel?"

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: Bart Vandenbroucke

Stemmen uit de spelersgroep

WIM TORMANS (29 jaar, 1m95, hoofdaanvaller)

"Ik kom van Humbeek. Ik werk bij DHL Brucargo en dit is mijn vijfde seizoen. Volleybal is een ploegsport, samen uit en samen thuis, daarom mijn voorkeur. Het is niet alleen puur fysiek. Er komt veel techniek en tactiek bij kijken. Die mix maakt de sport zo leuk. Ik ben al een beetje 'ancien' in de ploeg. Zo tracht ik de jonge ploegmaats genoeg vertrouwen te geven. Dat begon al op de teambuilding in Oostende. Ik denk dat de buitenwereld zeer verrast is over onze prestaties. Onze grootste troef: we zijn één grote vriendengroep. We komen soms samen in 'Den Deugeniet', een dorpscafé om de hoek. De baas, 'Den Toets', is een hevige VHL-supporter, die ons graag in de watten legt. Het ticket voor play-off 1 is de kers op de taart."

DRIES STEENHOUWER (25 jaar, 1m86, receptie-hoek)

"Ik woon in Halle, Vlaams Brabant. Ik ben een jeugdproduct van Davoc Lot en was ook tweede libero bij Asse-Lennik. Ik werk bij Axonet en Solidbot in IT-beheer en mobiele camerabeveiliging. In mijn eerste seizoen werd ik kampioen in de Liga B. Dat deed ik eerder al met VDK Gent. Ik heb gevoetbald, jazeker, maar liever niet in de winter. En mijn ouders speelden allebei volleybal. Vandaar mijn keuze. Onze ploeg draait op motivatie en gedrevenheid, op snel spel vanuit een stabiele receptie. Ik probeer zelf ook 'slim' te spelen wegens mijn kleinere gestalte. Ik zwaai ook een saluut naar onze supporters. Dat zijn de beste die ik al ooit heb gehad. De play-off 1 leefde zeer sterk in de groep. Ik ben zo blij dat we het gehaald hebben."

IWAN VERELST (27 jaar, 1m87, spelverdeler)

"Ik kom uit Hove. Ik werk als leerkracht fysica, chemie en biologie aan het Sint-Ritacollege in Kontich. Ik was tweede set-up achter Tim Verschuere bij Antwerpen, nu speel ik al vijf seizoenen bij Haasrode VHL. Mijn ouders speelden volleybal, ik ben als zesjarige begonnen bij GZ Wijnegem. Ik houd van de tactische component in mijn sport. Het zelf kunnen uitstippelen van scorende acties is een heel interessant facet. Wij slagen er ook in om elkaars sterktes uit te spelen. De coach reikt haalbare oplossingen aan, het scoutingapparaat en de technische staf werken ook hard aan het wedstrijdplan. Wij hadden weinig ervaring op het hoogste niveau, elke extra 'knowhow' is dan welgekomen. En ja, de teamspirit is gewoon geweldig. Iedereen mag gewoon zichzelf zijn. We hadden nooit gedacht zoveel punten te verzamelen. Ik moet zeggen dat mijn interactie met enerzijds de receptiespelers en anderzijds de aanvallers helemaal geslaagd is."

Iwan Verelst

Visie van het bestuur

Bij VHL is er een volledige opleidingslijn voor meisjes en jongens vanaf zeven jaar oud, van bewegingsschool en volleybalinitiatie tot competitie in alle jeugdcategorieën. In totaal zijn er dit seizoen zo 'n 30 jeugd ploegen actief. Daarna volgt de doorstroming naar de seniorploegen. De belangrijkste doelstellingen zijn: een gezonde en waardevolle vrijetijdsbesteding aanbieden voor meisjes en jongens en een volleybalopleiding op niveau verschaffen aan alle gemotiveerde jongeren tussen 7 en 19 jaar. Het bestuur: voorzitter: Jan Goedhuys. Ondervoorzitter: Godfried Haeldermans. Secretaris: Eddy Elaerts. Public relations: Roland Thonnon. Hoofd sportieve cel: Roel Derom. Materiaalverantwoordelijke: Yvonne Drenth. Hoofd cel sponsoring: Bart De Smet. Hoofd cel activiteiten: Patrick Massant. Penningmeester: Luc Van Isterdael.

Wat verwachten de Vlaamse topclubs van de play-offs?

MANNEN

Roeselare: "Van 11 punten voorsprong houden we er 1 over"

Ondanks een voorsprong van 11 punten na de reguliere competitie weigert coach Emile Rousseaux om Roeselare als favoriet voor de play-offs aan te duiden. "Ik heb respect voor elke tegenstander. In de bekerfinale 2013 waren we ook favoriet en Antwerpen won. Ook dit jaar werd ons een bekerfinale toegedicht, maar het was Asse-Lennik dat de finale speelde. Wij kunnen van iedereen verliezen. Eén slechte dag in de play-offs kan ons deelname aan de Champions League kosten. Ja, 11 punten voor na de competitie, maar wat houden we eraan over? Eén punt! Er zijn andere systemen: halvering van de punten in de play-offs van het voetbal, zelfs 2 punten verschil

in de vrouwencompetitie volley! We moeten gewoon nederig blijven, want nu begint het pas echt. Vergeet niet dat sommige spelers aan het einde zitten van een lange periode en zelfs 80 matches op één jaar tijd speelden. Ik merk tevreden op dat ook bondscoach Dominiek Baeyens ernaar uitkijkt om beter te doseren bij de selectie van de nationale ploeg. Ik hou de gezondheidscontrole van onze spelers ook nauwgezet in de gaten en ik verwacht van Lennik de meeste tegenstand."

Antwerpen: "Een gevaarlijk of een gewoon ploegje"

Geert Verreth kreeg de ondankbare taak om Kris Tanghe te vervangen als coach na de zware bekernederlaag van Antwerpen. "Er is werk aan de winkel, want die onverwacht zware nederlaag bleef

toch even nazinderen. We hebben anderhalve week de tijd om er opnieuw bovenop te komen. Dat wordt opnieuw hard trainen en zorgen dat we opnieuw een beter niveau halen. Wij kunnen een ploeg met twee gezichten worden in de play-offs: ofwel blijven we kniezen en dan zijn we een gewoon ploegje, ofwel vechten we opnieuw eendrachtig naar één doel en dan kunnen we gevaarlijk zijn. Een Antwerpenaar is kritisch bij verlies, maar begint te zweven bij winst. Wij willen opnieuw Europees volley en liefst Champions League halen. In de onderlinge duels met Lennik haalden we 4 punten, zij 5, de beker in begrepen. Het ligt allemaal dicht bij mekaar."

Menen: "Minstens vijfde plaats en liefst hoger"

Op Puurs besliste Menen wie de zesde deelnemer aan de play-offs zou worden. Coach Ron Andelhof keek vooral naar de prestatie van zijn ploeg. "Bij ons kwamen een aantal spelers terug uit blessurelast, zoals Radovic en Cox. Het was kwestie dat ze opnieuw ritme opnamen met het oog op de play-offs. Ik wil nl. zo veel mogelijk fitte spelers. Dat door onze winst in Puurs de zesde plaats naar Haasrode ging, is mooi voor die club met een goede coach en vooral een goede structuur. Onze betrachting is om ook in de play-offs minstens vijfde te

Knack Roeselare

eindigen en liefst nog een plaatsje hoger. Dat leeft ook wel bij de spelersgroep. Over een Europees ticket beslist het bestuur en de optie om financieel gezond te blijven, is realistisch. Maar we willen een zo hoog mogelijk niveau halen en daardoor enkele toppers doen struikelen in onze eigen zaal."

Asse-Lennik: "Eerst Europees avontuur met succes afwerken"

De bekerwinst zorgde voor een golf van euforie bij Asse-Lennik, maar coach Johan Devoghel blijft er rustig onder. "De play-offs duren nog anderhalve maand. Kunnen we gedurende die ganse tijd eenzelfde niveau bewaren? Ik weet het niet. Ik zou graag nog de halve finale van de CEV Cup halen met een Europese topclub (Dinamo Moskou of Fenerbahce met Wout Wijsmans) als tegenstander in die ronde. Pas als die klus geklaard is, wil ik kijken naar de verdere evolutie van de play-offs. Match per match bekijken, blijft het meest realistische."

Maaseik: "De knop omdraaien"

De Italiaanse headcoach Giovanni Torchio vertoefde drie weken bij zijn zwangere vriendin in Lapland. Ondertussen leidde Jan Vanvenckenary het team. Zo goed en zo kwaad als het kon. Torchio: "Ik heb de wedstrijden gevolgd via de live streaming. Ja, ik probeer bij te sturen. Er is enorm veel werk aan de winkel. Specifiek op het technische vlak." Vraag is of de man uit Cosenza de groep uit de negatieve spiraal kan halen na het dieptepunt bij VDK Gent (3-1)? Niemand bij Maaseik neemt het woord 'titelambities' in de mond. Uit angst voor gek verklaard te worden. Voorzitter Mathi Raedschelders wil de bladzijde snel omdraaien. "Je weet

Lienert Cosemans - Prefaxis Menen

natuurlijk nooit hoe een koe een haas vangt. We proberen er het beste uit te maken. De hoofdrol zal niet voor ons zijn weggelegd. Tevreden kunnen we niet zijn na dit kwakke seizoen. Maar misschien keert het tij nog?"

VROUWEN

Amigos Zoersel: "Geen druk meer nodig"

"Wij zijn gewoon blij dat we de play-offs haalden en bijgevolg is de druk van de ketel," weet Amigos-manager Claude Holvoet. "Of we 4, 5 of 6 worden, zal gewoon afhangen van de fitheid van de speelsters en zeker of Katrien Gielen opnieuw speelklaar geraakt. Na Nieuwjaar acteerden we heel wisselvallig, maar na een goede prestatie tegen Oudegem, waren we opnieuw vertrokken. Er is ook geen druk om Europees volley te halen. Dat zien we later wel. Het doel was Europees de tweede ronde halen, in de play-offs geraken en de beker van Antwerpen winnen. Ik denk dat we niet mogen klagen over dit seizoen."

Kieldrecht: "We willen ook de titel"

Na de demonstratie in de bekerfinale verwacht iedereen dat Asterix Kieldrecht ook een gooi doet naar de landstitel, zelfs al eindigde het op het einde van de competitie tweede. "Wij kunnen moeilijk verstoppen dat wij ook de titel willen", vertelt bestuurslid Patrick Kehoe. "Wij beschikken over dezelfde ploeg die vorig seizoen kampioen speelde en de jongeren hebben intussen een jaar meer ervaring. Dus kunnen wij niet beweren dat wij de underdog zijn. In januari hadden wij nochtans een slechte maand als gevolg van de examens. De duidelijke winst in de bekerfinale heeft de jonge groep echter een vertrouwensboost

gegeven. Het was het bewijs dat ze het kunnen. De finale niet halen zou een grote ontgoocheling zijn. En daarin hopen wij gespaard te worden van blessures. Charleroi verloor de eerste partij van de play-offs in Oostende. Helemaal verrassend was dat niet, want Oostende heeft een goede ploeg. Charleroi gaf hierdoor zijn bonus van twee punten meteen weg. Het is nu aan ons om daar van te profiteren. Met Gent moet ook rekening gehouden worden. Zij hadden een slechte dag in het Sportpaleis. Maar in de twee competitie matches tegen ons kwamen zij beter voor de dag."

VDK Gent: "Dromen mag"

Na een wisselvallige start groeide VDK Gent in de loop van de competitie. Het wist de finale van de beker te bereiken en stootte Oudegem van de derde plaats in de reguliere competitie. "Ons doel in de play-offs is om onze derde plaats te behouden", stelt trainer Jonathan De Henau. "Als dat lukt, dan is ons seizoen af. Je

mag niet vergeten dat wij al van dag één van dit seizoen met dezelfde speelsters telkens moeten knokken. De manier waarop wij de bekerfinale verloren, liet ook sporen na op het mentale vlak. Daarom was het superbelangrijk dat wij onmiddellijk konden winnen van Zoersel. Dromen mag natuurlijk altijd. En als wij de kans krijgen om de finale te spelen, zullen wij die niet laten liggen. Maar wij moeten realistisch blijven."

VC Oudegem: "Een Europees ticket"

Oudegem kreeg vanaf januari met een vloed aan zieken en gekwetsten af te rekenen en kon zijn derde plaats in de reguliere competitie niet behouden. "Wij mikken op een derde of vierde plaats", geeft voorzitter Gerdi De Kimpe mee. "Het wordt afwachten hoe snel wij bepaalde speelsters kunnen recupereren. Libero Lisa Neyt kon al hervatten. Maar voor Linde Hervent (klierkoorts) en Linde De Greve zal dat wellicht nog een paar weken duren. Bente Daniels (rug) kan ook niet voluit gaan. En zelfs als die speelsters terugkeren,

zullen zij een conditionele achterstand hebben. Wij moesten dit seizoen voor het eerst ervaren dat twintig uren per week trainen in de examenmaand januari niet evident is. Een Europees ticket zouden wij niet mogen mislopen. Wij zijn dat de jongste drie jaar ook gewoon geraakt. Maar als de omstandigheden het toelaten, zou een derde plaats super zijn."

Hermes Oostende: "Een Europees ticket"

Hermes Oostende

Na de 3-2 zege op de openingsdag van de play-offs ziet Fien Callens het optimistisch in voor Hermes, hoewel ze zelf de komende weken enkele matches moet missen als coach van de nationale jeugdploeg, die eind deze maand aan het EK deelneemt. "De doelstelling blijft dezelfde als bij het begin van het seizoen: een Europees ticket bemachtigen. Om daarover zekerheid te hebben, moeten we zeker als vierde eindigen. Na een seizoen met wisselvallige uitslagen wegens niet altijd voltallig op training, blessures, ziekte, zijn er na de trainingswissel drie verplichte trainingen

per week voorzien en je merkt dat de automatismen intussen verbeterd zijn. En we hebben een brede en kwalitatief sterke kern, die o.a. mijn afwezigheden kan opvangen."

Tekst verzameld door Marcel Coppens, Leo Peeters, Philippe Crijns

Foto's: Bart Vandenbroucke

“Een primeur: twee ploegen in de hoogste afdeling”

“Het vel van de beer niet verkopen, vooraleer hij geschoten is,” klinkt het bij Amigos-Zoersel-voorzitter Claude Holvoet, als we het met hem hebben over een mogelijke promotie van zijn mannenploeg. “Lendeledede zit ons immers nog altijd op de hielen en ik weet dat zij ook wel willen promoveren.”

Je bent, zelfs als kampioen in de Liga B, niet verplicht om te stijgen. Weigerden jullie immers enkele jaren geleden geen promotie? Holvoet: “Wij hebben nooit een promotie geweigerd. Integendeel, wij waren enkele jaren geleden al bereid om de stap te wagen, hoewel we dat seizoen slechts als vierde geëindigd waren. Mondeling was trouwens al overeen gekomen dat we een plaats in de Liga A zouden krijgen, tot PNV Waasland zich op het laatste moment toch kandidaat stelde, tegen alle verwachtingen in. Maar dat is het verleden.” Zie je de ploeg in staat om volgend seizoen in de hoogste afdeling een rol van betekenis te spelen? “Dat zou ik niet dadelijk zeggen, maar als je ziet hoe de clubs die de laatste twee jaar promoveerden – VDK Gent en Haasrode – zich momenteel uit de slag trekken in die hoogste afdeling, dan denk ik dat wij dat ook kunnen. Tegen Haasrode verloren we vorig seizoen één keer, maar we wonnen er ook van. Er is volgend seizoen ook geen zakker in de Liga A, wat ons meer dan een jaar de kans geeft om de club verder uit te bouwen tot een mogelijk vaste waarde in de hoogste afdeling. Volgend seizoen zou je dan een inlooperperiode kunnen noemen. Ik denk dat Amigos Zoersel voor een primeur kan zorgen om als club onder één bestuur met zowel de mannen- als de vrouwenploeg op het hoogste niveau mee te doen.” Is de huidige kern in staat haar plan te trekken in de Liga A? “Het staat nu al vast dat wij ook

volgend seizoen zonder buitenlanders zullen spelen in een ploeg zonder vedetten. Als we dan ook nog vier keer per week kunnen trainen, denk ik dat we de kloof met een pak ploegen uit de Liga A zeker kunnen verkleinen. Wij zijn trouwens ook fier op onze sterke jeugdwerking en dus zou het dwaas zijn om daar geen gebruik van te maken. Ik ben ervan overtuigd dat de huidige kernploeg best mee kan en doen er zich op transfergebied enkele opportuniteiten voor, dan denk ik dat we op de trein moeten springen. Het is trouwens tijd dat we uit de Liga B verdwijnen, want het niveau wordt er steeds zwakker. In tegenstelling tot b.v. Haasrode zouden we eventuele play-offmatches in onze nieuwe sporthal kunnen spelen. De zaal voldoet aan alle vereisten. En mochten we de

toestemming krijgen om achteraan de hal nog een tribune bij te plaatsen, dan kunnen we de supporters nog meer comfort aanbieden. Dan hebben we ongeveer 700 zitjes beschikbaar.” Blijft dit allemaal financieel haalbaar? “Iedereen weet dat het in het huidige economische klimaat niet zo eenvoudig is om sportsponsoring te bekomen. Maar ik maak me sterk dat we aan nog iets meer sponsors kunnen geraken als we met twee ploegen in de hoogste afdelingen kunnen spelen. Dat moet toch een aantrekkelijk aanbod zijn voor ambitieuze sponsors,” meent Claude Holvoet.

Tekst: Marcel Coppens

Foto: Bart Vandenbroucke

Michelbeke op weg naar terugkeer in Liga A vrouwen

Richa Michelbeke degradeerde vorig seizoen onverwacht uit Liga A na verlies in de barragewedstrijden tegen Riemst. Nota bene in een seizoen waarin ze de finale van de beker bereikte. In de eerste momenten zat de club in zak en as. Maar al vlug herpakte ze zich met slechts één doel voor ogen: haar plaats in Liga A direct heroveren. En zoals het er nu naar uitzielt, zal het dit ook realiseren.

Als Michelbeke op 7 maart kan winnen op het veld van dichtste concurrent As, dan zou er in de resterende vijf matches al zeer veel moeten gebeuren om de club van ere-voorzitter Herman De Croo van de titel in Liga B te houden. "Wij zijn er nog niet," zegt ploegmanager Karel Van Den Berge. "Maar omdat As een punt liet liggen bij Haasrode/Leuven staan wij nu zeven punten voor en dat is toch een redelijke marge. Laat ons winnen in As en dan zetten wij een enorme stap richting promotie. Als wij daarna ook nog iets kunnen rapen in Haasrode/Leuven, denk ik niet dat wij nog in de problemen komen." "De speelsters zijn ook enorm gefocust. Zij willen nu echt kampioen spelen. Er heerst een heel andere sfeer dan vorig seizoen. Toen lieten wij bij een achterstand al te vaak de hoofden hangen. Nu tonen wij een andere mentaliteit en slagen wij erin terug te komen."

Woog het niet zwaar om de grote favoriet te zijn?

"Wij hebben dat etiket snel van ons afgeschud. Volgens ons waren er toch een viertal kandidaten met ambitie. Als er al druk was, hebben wij daar goed mee kunnen omgaan. Trainer Birgen Despodt heeft het prima aangepakt en liet de ploeg geleidelijk groeien. Hij had het voordeel dat hij de meeste ploegen van Liga B kende. Maar daarnaast heeft hij ook veel scoutingwerk verricht. Dat wij vier maal per week trainen, is ook meer

Thijs Brouwer/Huygheliet

dan sommige concurrenten. In het begin van het seizoen hebben wij ons ook versterkt met de Venezolaanse middenspeelster Aleoscar Russeth, die een meerwaarde betekende. Tenslotte waren wij met de gestopte Nastia Donicka een zeer belangrijke pion kwijt."

Hebben jullie lessen getrokken uit vorig seizoen?

"De degradatie was eigenlijk het gevolg van een enorme samenloop van omstandigheden, o.a. blessures en een schorsing. Wij hadden ook keihard naar de bekerfinale toe gewerkt. En -tussen haakjes- maakten wij het daarin veel spannender dan Gent dit seizoen. Maar daarna kenden wij een sterke terugval. Tegen

onze zin moesten wij trainer Nico De Clercq ontslaan. En dan ging het allemaal toch wel heel erg tegen. Als wij in de play-downs één van de twee matchballen op Tongeren hadden verzilverd of als Oostende geen onverwachte nederlaag had geleden op Tongeren, waren wij nooit gezakt."

In de eerste ontgoocheling spraken enkele bestuursleden van afhaken?

"Wij hebben er veel van afgezien. Onze eerste reactie was er een van foert, voor ons hoeft het niet meer. Maar nu zijn wij blij dat wij doorgezet hebben. Als wij na een jaar al zouden kunnen terugkeren, slagen wij in iets dat weinig clubs ons hebben voorgedaan."

Stel dat jullie promoveren, zouden jullie dan dingen anders doen?

"Ik denk niet dat de aanpak verkeerd was. In de elf jaar ereklasse hebben wij veel mooie jaren gekend. Alleen de jongste twee jaren ging het iets minder, omdat wij een aantal ervaren sterkhouders moesten vervangen door jongeren. Maar vorig seizoen hebben wij toch ook de bekerfinale gespeeld. Trainer Despodt en de meeste speelsters blijven. Alleen Ellen Verheyden en Charlotte Van Hoorde stoppen. Zij zullen worden vervangen door Elien Ruysschaert (Oostende) en Melissa Smet (Riemst)."

Tekst: Philippe Cryns

Foto: Bart Vandenbroucke

Tim Verreth: “We kregen een serieuze patat”

Was zowat iedereen opgetogen over de organisatie van de bekerfinales in het Antwerpse Sportpaleis, dan lieten de twee finales op sportief gebied een té eenzijdig overwicht van één ploeg zien en dus eindigden beide finales op 3-0. Was Asterix Kieldrecht nog enigszins favoriet tegen VDK Gent, dan werd de zware nederlaag van Topvolley Callant Antwerpen als een echte vernedering beschouwd. Maar amper tien dagen na die finale wacht de Antwerpenaren een nieuwe verplaatsing naar het Molenbos, waar Volley BeHappy2 Asse-Lennik deze keer zelfs als favoriet vertrekt in de heenmatch van de kwartfinales in de CEV Cup. “De bekerwinst was natuurlijk schitterend, maar ik vind niet dat daarmee ons seizoen ten einde is,” vond succescoach Johan Devoghel. “Ik zou graag de halve finale halen van de CEV Cup en dan een echte Europese topploeg ontmoeten, hetzij favoriet Dinamo Moskou, hetzij Fenerbahce Istanboel met Wout Wijsmans.” Bij Antwerpen zijn ze amper gekomen van de zware bekerpandoering en bovendien sukkelt de ploeg met een pak geblesseerden. Zijn ze eigenlijk klaar voor de dubbele confrontatie met Asse-Lennik? “De nederlaag in de beker is verteerd, maar ze laat een litteken achter,” weet manager Tim Verreth. “Dit was een zwarte bladzijde in de

clubgeschiedenis. Het blad is intussen omgeslagen, maar het blijft wel in dat boek zitten. Anderzijds mogen we al het goede dat we de laatste jaren hebben opgebouwd zo maar niet vergeten, zoals we ook Kris Tanghe niet zullen vergeten voor de bijdrage die hij daarin geleverd heeft op sportief gebied. Wij trekken ons ook een beetje op aan de goede prestatie die we leverden in onze laatste competitie-match op Guibertin, waar onze jonge gasten zich zeer goed uit de slag trokken, en aan de gesprekken die onze coach Geert Verreth vooral met spelverdeler Yannick van Harskamp voerde. Ondanks het feit dat wij een serieuze ‘patat’ kregen in de bekerfinale, zullen wij zeker van ons afbijten, ook al sukkelen wij met enkele geblesseerden. De enkelblessure van Marien Moreau baart ons zelfs zorgen voor de rest van het seizoen. Tom Van Walle sukkelt met een knieblessure, terwijl Thomas Konings rugproblemen kent.” Tim Verreth is ook duidelijk over de functie van Geert Verreth. “Hij blijft sowieso tot het einde van het seizoen coach van de ploeg. Hij werd twee jaar geleden niet aangetrokken omwille van zijn familienaam, maar om zijn complementaire capaciteiten met Kris Tanghe. Hij kent de spelersgroep ook door en door. Het is trouwens tijd dat na onze sportieve successen en het leven in hogere

sferen, opnieuw duurzaamheid komt in de verdere uitbouw van de ploeg op commercieel vlak. Dat is er met al de financiële perikelen niet meer van gekomen. Maaseik en Roeselare speelden dan wel niet de bekerfinale, maar ze staan al wel vijftien jaar aan de top en ze zijn qua structuur beslist verder gevorderd dan wij. Misschien is in die optiek gezien, onze eerste play-offwedstrijd tegen Menen tien keer belangrijker dan de kwartfinale van de CEV Cup, want als we daar kunnen winnen – en dat is lang niet evident – dan brengen we de concurrentie allicht een slag toe met Roeselare – Asse/Lennik als affiche op de eerste speeldag.” Hoe ver ze ook geraken, zowel Asse-Lennik als Antwerpen spelen hun Europese wedstrijden in de eigen zaal: Molenbos en Arena Deurne.

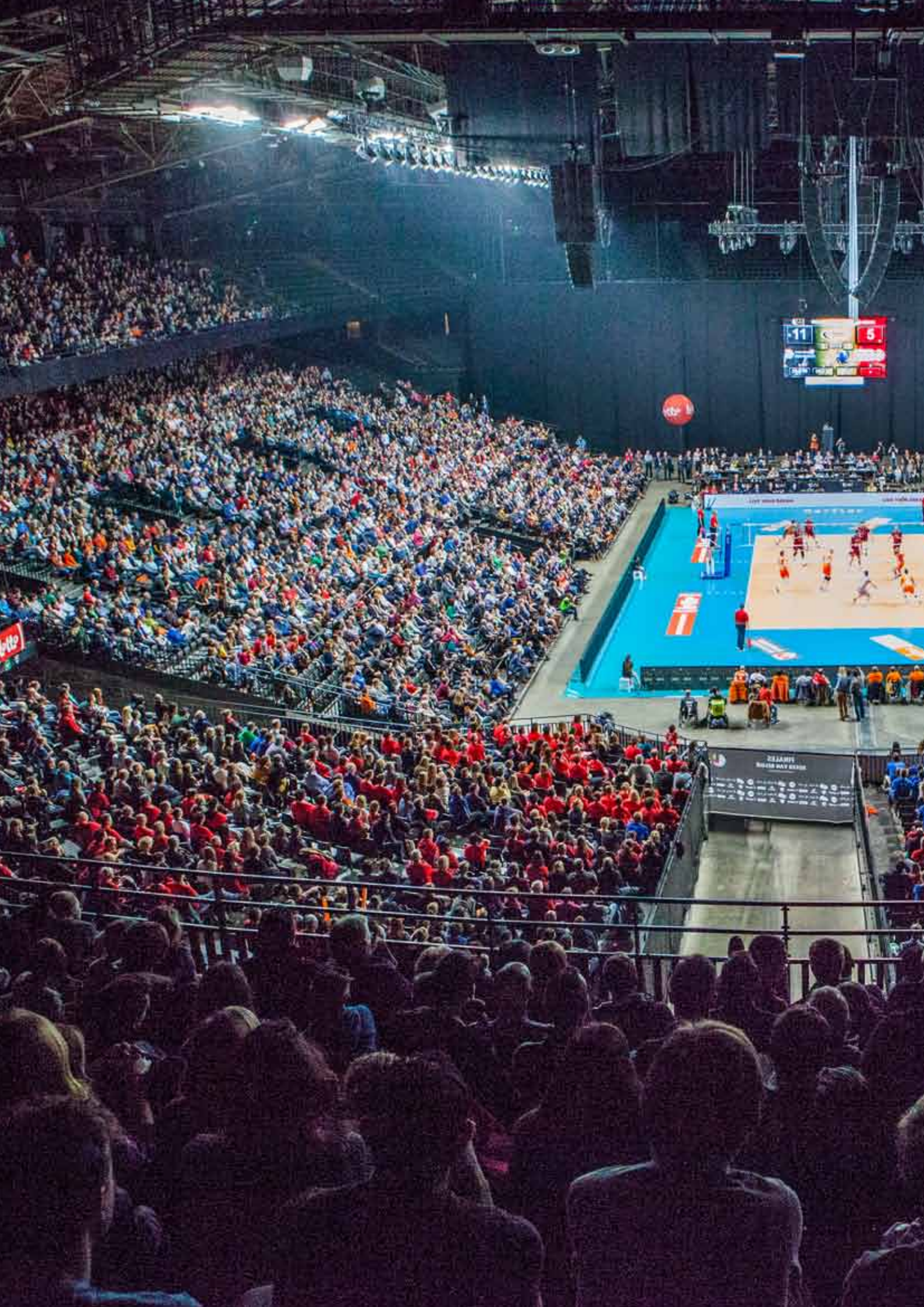
Europees programma: 04/03: 20u30 Lennik – Antwerpen; 05/03: Trentino – Roeselare; 11/03: 20u30 Antwerpen – Lennik en Roeselare – Trentino; 24/03 winnaar Moskou – Fenerbahce tegen winnaar Lennik-Antwerpen, winnaar Kedzierzyn – Teruel tegen winnaar Trentino – Roeselare; 28/03: Lennik of Antwerpen – Moskou of Fenerbahce en Roeselare of Trentino – Kedzierzyn of Teruel.

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Zij steunen topvolley in België

Fotografie Tim Verhaegen

Uitstekend rapport voor Belgen in het buitenland

Italië

* Bij de mannen staat na 20 van de 24 wedstrijden van de reguliere competitie Modena van **Pieter Verhees** met 51 pt aan de leiding voor Trentino en Macerata. Verona van **Sam Deroo** volgt met 41 pt op een vierde plaats en Topvolley Latina van **Simon Vandevoorde** met 34 pt op een zesde plaats. Sam Deroo lijkt wel in bloedvorm te verkeren want in de wedstrijd tegen Monza scoorde hij 17 op 24 in aanval. Simon Vandevoorde leidt in de rangschikking van beste middenblokker met 78 kill bloks, 20 meer als nummer twee Sebastian Solé van Macerata.

* Bij de vrouwen staat na 18 van de 22 wedstrijden van de reguliere competitie Novara met 47 pt aan de leiding. Liu Jo Modena, met **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** praktisch constant in de basis, volgt op de tweede plaats met 41 pt. Piacenza van **Frauke Dirickx** en **Lise Van Hecke** staat met 32 pt samen met Conegliano op een gedeelde vierde plaats. Urbino Volley van **Jan De Brandt** staat met 4 pt nog altijd op de laatste plaats. Urbino heeft wel nog een wedstrijd op te halen tegen Busto Arsizio waar **Freya Aelbrecht** na haar zware knieblessure inzetbaar is.

* In de halve finale van de **Coppa Italia** won Modena vrij vlot van Arsizio met 3 - 1 (25-18, 25-15, 22-25, 25-15). **Hélène Rousseaux** en **Laura Heyrman** scoorden respectievelijk 13 en 11 punten. Novara had iets meer moeite met Conegliano. Hier weliswaar ook een 3 - 1 eindstand maar met setstanden 25-21, 27-25, 20-25, 26-24. In een uiterst spannende finale versloeg Novara Modena met 3 - 1 (25-19, 28-30, 30-28, 25-23).

Frankrijk

* Niettegenstaande Beauvais een

Laura Heyrman

puntenstraf kreeg aangesmeerd vanwege het controle- organisme voor professionele sporters, is het team van **Frank Depestele** en **Gert Van Walle** niet uitgeschakeld voor deelname aan de play-offs. De laatste drie wedstrijden tegen Paris, Sète en St.-Nazaire werden immers gewonnen. Hierdoor staat Beauvais

op vier speeldagen van het einde van de reguliere competitie op een achtste plaats met 34 pt, 1pt meer als nummer negen Chaumont.

* **Kevin Klinkenberg** staat met Tours met 41 pt op een vierde plaats. Cannes staat met 52 pt aan de leiding voor Paris Volley met 46 pt en Lyon met 45 pt.

* Tours en Beauvais spelen op 21 maart in Parijs de finale van de **Franse beker**. In de halve finale ging Tours met 2 - 3 winnen in Toulouse en versloeg Beauvais Paris Volley met 3 - 1. Minstens één Belg zal dus mogen zwaaien met de beker.

* **Jelle Ribbens** heeft zich met Maxeville Nancy in Liga B enigszins hersteld van de zware inzinking bij aanvang van de terugronde. Nancy staat na 22 wedstrijden met 48 pt tweede, drie punten achter leider Poitiers en vier punten voor Orange.

* Bij de vrouwen staat Cannes van **Illa Van de Vyver** souverain aan de leiding met 52 pt. Le Cannet volgt als nummer 2 reeds op 9 pt. Paris St.-Cloud van trainer **Stijn Morand** en de speelsters **Nina Coolman** en **Maud Catry** is met 38 pt opgerukt naar de derde plaats. Nantes van **Angie Bland** en **Els Vandesteene** volgt na de 3-0 nederlaag tegen Paris St.-Cloud op plaats vier met 36 pt evenveel als Bezijs. Istres van **Jean Pierre Staelens** lijkt met een negende plaats met 14 pt, drie minder als Vannes, uit de boot te vallen voor deelname aan de play-offs.

* De **bekerfinale** bij de vrouwen wordt gespeeld door Cannes en Le Cannet. Cannes won de halve finale in Nantes met 0 - 3 en Le Cannet deze in Mulhouse met 1- 3.

Polen

* In de Plus liga is Rzeszow met 67 pt aan de leiding geëindigd van de reguliere competitie. Belchatow is met 64 pt tweede. Bydgoszcz van **Vital Heynen** eindigde met 50 pt op een zesde plaats. In de kwartfinale van de play-offs zijn Rzeszow en Belchatow via twee overwinningen zeker van de halve finale. Bydgoszcz verloor haar eerste wedstrijd thuis tegen Gdansk met 1-3.

* In de Orlen Liga bij de vrouwen is Chemic Police met 60 pt op de eerste plaats geëindigd op het einde van de reguliere competitie. Sopot van **Charlotte Leys** is met 55 pt tweede geworden. Budowlani Lodz van **Valérie Courtois** is met 32 pt zevende.

Turkije

Bij de mannen staat na 19 van de 22 wedstrijden Halkbank Ankara met 56 pt aan de leiding voor Arkas Izmir met 44 pt. Fenerbahce van **Wout Wijsmans** volgt met 37 pt op een vierde plaats. Maliye Piyango Ankara van **Bram Van den Dries** staat met 26 pt op een achtste plaats. Palandöken van **Matthias Valkiers** staat allerlaatste met 9pt.

De Champions League

In de ronde met 12 kregen we volgende resultaten :

Mannen

Friedrichshaven - Rzeszow 2-3, 1-3; Constanta - Novosibirsk 0-3, 0-3; Jastrzebski-Perugia 2-3, 0-3; Macerata - Belchatow 0-3, 1-3; Piacenza - Zenit Kazan 0-3, 2-3; Halkbank Ankara - Belgorod 3-1, 1-3 golden set 15-11. In de ronde met zes krijgen we dus volgende ontmoetingen: Rzeszow - Novosibirsk, Perugia - Belchatow en Zenit Kazan - Halkbank Ankara. De winnaars spelen samen met Berlin Recycling Volleys de Final Four in de Max Schmeling Halle in Berlijn op 28 en 29 maart

Vrouwen

Dinamo Kazan - Vakifbank Istanbul 2-3 0-3; Dresdner SC - Fenerbahce 0-3, 3-2; Cannes - Volero Zurich 2-3 1-3; Prostějov-Eczacıbaşı Istanbul 1-3, 0-3; Azeryol Baku - Busto Arsizio 1-3, 3-2;

Piacenza - Dinamo Moskou 0-3, 0-3 In de ronde met zes krijgen we dus volgende ontmoetingen: Vakifbank Istanbul - Fenerbahce Istanbul, Volero Zurich - Eczacıbaşı Istanbul, Busto Arsizio - Dinamo Moskou. De winnaars spelen samen met Chemic Police de Final Four op 4 en 5 april in de Azoty arena in Szczecin (Pol).

World wide nieuws

* De finale van het Zuid-Amerikaanse clubkampioenschap voor vrouwen werd in Sao Paulo gewonnen door **Rexona Ades** uit Rio de Janeiro. De regerende landskampioen versloeg in de finale thuisploeg Molico Nestle met 3 - 1 en veroverde zo het recht deel te nemen aan het WK voor Clubs dat in Zurich zal plaatsvinden van 4 tot 11 mei.

* Tijdens de finale van het Zuid-Amerikaanse clubkampioenschap voor mannen versloeg **UPCN San Juan** in zijn thuishaven het Braziliaanse Sada Cruzeiro in de finale met 3 - 2. In de halve finale had UPCN het andere Braziliaanse team Funvic Taubate eveneens met 3-2 verslagen terwijl Cruzeiro met 3 - 0 het Argentijnse Lomas met 3 - 0 uitschakelde. De Bulgaarse oppositie Nikolay Uchikov van UPCN werd uitgeroepen tot MVP. De strijd voor het brons werd door Lomas met 3 - 1 gewonnen tegen Taubate. Tijdens deze Final Four werden de nieuwe regels betreffende netfouten succesvol toegepast. UPCN is het eerste team dat zich kwalificeerde voor het WK voor clubteams dat voor de derde

maal op rij zal georganiseerd worden door Sada Cruzeiro in Belo Horizonte van 27 oktober tot 1 november.

* De 57-jarige **Luciano Pedulla**, huidig trainer van Gorgonzola Novara, de leider in de Italiaanse vrouwencompetitie, wordt de nieuwe trainer van het Duitse nationale vrouwenteam. Zijn

plaats in Moskou (RUS), Yokohama (JAP), Sint-Petersburg (USA), Long Beach (USA) en Olsztyn (POL). De World Tour-finale gaat door van 29 september tot 4 oktober in Fort Lauderdale. De acht hoogst geplaatste ploegen in de ranking mogen hieraan deelnemen + twee wild cards. Het prijzengeld bedraagt 500 000 USD. De winnaars, zowel bij de vrouwen

als de mannen, krijgen 100 000 USD.

Tekst: Fernand Walder

Foto's: LJ Volley, Budowlani Lodz, Baku 2015

Luciano Pedulla

opdracht is Duitsland te kwalificeren voor de OS van 2016 in Rio.

* De Fuzhou Open die doorgaat van 21 tot en met 26 april betekent de start van de **FIVB Beach Volleybal World Tour**. Deze bestaat uit 5 Grand Slams, 3 nieuwe Major Series, 6 Open toernooien en de World Tour-finale in de USA. Hoogtepunt van het seizoen wordt het met 1 miljoen USD gedoteerd WK dat doorgaat in Nederland in vier steden van 26 juni tot en met 5 juli, finale in Den Haag. De Grand Slams en de Majors Series worden gedoteerd met 800 000 USD, de Open toernooien met 150 000 USD. De Swatch Beach Volleybal Major Series gaan door in Porec (CRO), Stavanger (NOR) en Gstaad (SUI). De Grand Slams grijpen

Fien Callens: "Op EK U18 tweede ronde halen"

De Youth Yellow Tigers zijn volop bezig om het EK van eind deze maand in Bulgarije voor te bereiden. Fien Callens klinkt enthousiast zoals altijd. "Verschillende oefenwedstrijden en vanaf 20 maart een stage met drie matches in en tegen Italië, één dagje in België en dan tijdig naar Plovdiv om ons aan de omstandigheden aan te passen, want op 28 maart beginnen we tegen Nederland. Wij kennen hen en zij kennen ons. Ach, in deze leeftijdscategorie kunnen details soms voor een plotse ommekeer zorgen. Wij proberen zo bestendig mogelijk te acteren en dat lukte tijdens het kwalificatietoernooi, waarin we onze drie matches met 3-0 wonnen. Ik hoop dus dat iedereen fit is en we gewoon naar onze eigen prestaties moeten kijken. Ik zou graag bij de eerste vier in onze poule geraken en als we in het eindklassement ook nog bij de eerste zes eindigen, dan kunnen we deze zomer meedoen aan het WK in Peru. Mocht dit allemaal niet lukken, dan zou ik zeker ontgoocheld zijn. Maar we moeten het ook op langere termijn bekijken, want verschillende meisjes stromen volgend seizoen door naar een hogere categorie en naar Kieldrecht. En het einddoel moet zijn, dat ze mettertijd in aanmerking voor de nationale ploeg," weet coach Fien Callens. Programma: (alle matches om 20u): 28/03 tegen Nederland; 29/03 Polen; 30/03 Turkije; 01/04 Tsjechië; 02/04 Bulgarije.

JO VERSTUYFT

“Als je iets nu kan doen, doe het dan nu. Profiteer van elk moment.”

Jo Verstuyft (41 jaar en 1m97 grote middenspeler) was en is meer dan een master in de farmacie. Hij had en heeft nog steeds één grote passie: volleybal. Deze polyvalente veertiger profileerde zich de vorige drie decennia als speler, trainer, technisch directeur en bestuurslid zowel bij mannen- als bij vrouwenploegen en jeugd. Zijn vroegere en huidige hobby is en blijft ‘lekker eten en drinken met vrienden = het Bourgondische leven.’ Aan het woord onze praatgast die toegeeft dat hij vroeger volleybalde als een ‘competitiebeest’.

Studeren met volleybalpassie!

Als vader heb je vier vrouwen in huis: drie dochters en je echtgenote, mede-apotheekster?

Jo Verstuyft: “Mijn echtgenote Joke Vervaele heb ik leren kennen aan de KULeuven tijdens onze farmaceutische opleiding. Wij zaten heel toevallig alfabetisch naast elkaar. Ikzelf ging niet zo veel naar de les gezien mijn volleybalpassie. Tijdens de praktijkvakken daarentegen moest iedereen wel aanwezig zijn met als gevolg, Joke en ikzelf nogmaals in alfabetische volgorde. Vanaf het tweede jaar is onze relatie spontaan gegroeid. De ganse studententijd zaten we altijd samen, voor mij ideaal: Joke naar de les alles noterend, ik het ganse jaar de samenvattingen makend en uiteindelijk samen studierend. Een ideale samenwerking van twee apotheekstudenten.”

Jullie hebben drie kinderen: Lieselot (14), Femke (12) en Anouk (9). Hoe voelt een jonge vader zich met vier vrouwen rondom zich?

“Om eerlijk te zijn ‘super’. Ze zijn nu op een leeftijd gekomen waar je er heel wat tijd moet insteken maar waar je zo veel van terug krijgt. Of ze ook al met volley begonnen zijn? Tot hun 10-12 jaar mochten ze alles doen, daarna moesten ze keuzes maken. De oudste is bij het dansen, de tweede is aan het volleyballen en de derde zit nog in een fase van dansen en volleyballen. Ze mogen alles zelf kiezen.”

Volleyballoopbaan als speler

Jijzelf bent tijdig begonnen met volley: als 11-12 jarige bij de jeugdopleiding van Kruikenburg. Kreeg je de volleybalmicrobe met de ‘papepel’ mee? “Van thuis uit geenszins, mijn ouders hadden totaal geen enkele link met volleybal. Mijn mama werkte toen wel

in de school van Kruikenburg. In het vijfde studiejaar werd in de klas gevraagd – aan het woord quasi alle bestuursleden van volleyclub Kruikenburg – welke jongens interesse hadden voor deze sport. Wij woonden slechts een straat verder en ik dacht onmiddellijk ‘ja, waarom niet?’ Tien tot twaalf medeleerlingen schreven in. Met een zevental hiervan heb ik de ganse jeugdopleiding doorlopen. Jaren daaropvolgend speelden we met Kruikenburg in divisie en nu zijn we nog ‘vrienden voor het leven’. De trainers? Onze leerkrachten Lichamelijke Opleiding van de school: Jan De Brandt, Luc De Leenheer en Dominique Baeyens. Vrienden voor het ‘leven’? Met de jongens waarmee wij toen startten, zaten wij vorige maand nog voor de 23ste keer samen met oudejaarsdag. Dit is allemaal te danken aan Jan De Brandt. Jan had in eerste divisie zeer veel ambitie met ons, een heel jonge groep: op oudejaarsdag trainden we zelfs, tot negen uur ‘s avonds. We beseften die avond pas dat wij niets hadden gepland. We vierden dan maar samen van ‘oud naar nieuw’, nu dus voor de 23ste keer, altijd met dezelfde leeftijdsgenoten.”

Je spelersloopbaan liep van Kruikenburg naar VC Lennik, Debic Zonhoven, Red Star Leuven, naar Trudo Zonhoven, Go Pass Lennik en uiteindelijk bij Argex Duvel Puurs. Een opeenvolging van topclubs?

“Als speler had ik het geluk Jan De Brandt als trainer te hebben en daarna ook Enrique Pisani, zijn eerste jaar in Lennik. Daarna ging ik naar Zonhoven, samen met Emile Rousseaux als ploeggenoot. Ik zat toen in het laatste jaar humaniora wat inhield dat ik op school opgepikt werd om kwart vóór vier richting Zonhoven. Drie tot vier keer in de week maakte ik in de auto mijn schoolwerk, daarna intensief trainen en ‘s avonds laat terug naar huis. Mijn kinderen zouden dit nu niet meer snappen! Het Zonhoven van 91-92 (liga) was een zeer tof jaar: ik kon er zelfs een profcontract tekenen maar mijn ouders zagen dit niet zitten. Ik koos toen voor de apotheekstudies en ging iets lager spelen, terug naar Kruikenburg (eerste divisie) dus. De voordelen hiervan? Het leuke daaraan was dat ik kon profiteren van het studentenleven en toch op een goed niveau kon blijven

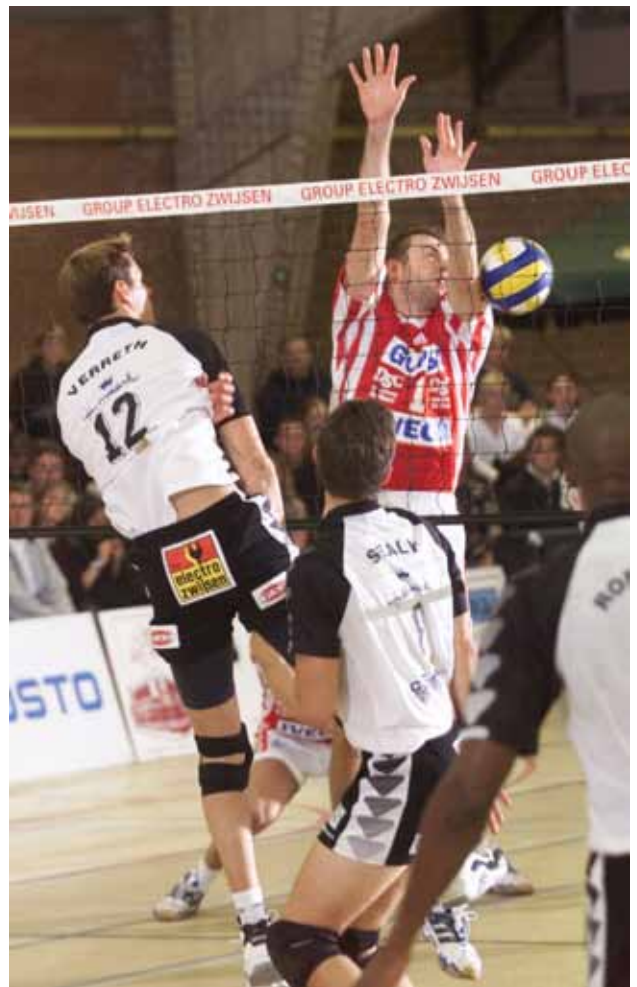
volleyballen. Het tweede academiejahr mocht ik zelfs mee naar de Universiade in Buffalo USA, maar dan moest ik wel de eerste zit halen. Ik kreeg heel snel de ‘drive’ om daarin te slagen en begon zeer gedisciplineerd te werken, zoals tijdens de jaren ervoor tijdens mijn autoritten richting Zonhoven.”

Werd je geen driemaal geselecteerd voor deze Universiades?

“Juist. De eerste keer was dus in Buffalo USA. Dat vond ik heel zwaar! Ik was pas 17 jaar en kwam in een groep terecht van het Maaseik van toen met o.a. Vital Heynen, Jan Willem Roex en Claudio Gewehr. Ik startte daar samen met Jurgen De Vits en twee andere youngsters, de nationale universiteitsploeg had immers nood aan twee studenten, spelers die echt studeerden. Ikzelf was daar als een ‘snotjonk’ van 17, die op dat moment slechts speelde in de eerste divisie van Kruikenburg. Zo zat je dan drie weken in Buffalo te ‘niksen’, af en toe eens trainen, een paar wedstrijden spelen en voor de rest jezelf bezig houden. Niet zo duidelijk, heel plezant achteraf, maar zonder evidentie. Toch hadden wij ‘geluk’ dat iemand zich kwetste en dat ik kon aantreden in de halve finale. Twee jaar later speelde ik de Universiade in Osaka-Japan, dan een pauze van twee jaar en daarop de derde keer in Mallorca, iedere keer met Marc Spaeniers en Jan De Brandt.”

We slaan even een periode over en belanden in 2001 bij Puurs.

“Bij het Asse-Lennik van Jan De Brandt liepen de competities 1998-2001 behoorlijk goed: twee maal bekerfinalist en driemaal halve finale in de competitie. Wij speelden jaren aan de top, meestal op de derde of vierde plaats maar nooit een finale. Ik

was 27 jaar en wou op volleygebied nog groeien, maar moest een keuze maken: de apotheek of de sport. Samen met echtgenote Joke namen wij in 2000 in Puurs een apotheek over beseffende dat er in Puurs ook een volleybalgemeenschap bloeide. De farmacie was betaalbaar en ook belangrijk: Puurs was schitterend gelegen en het was er aangenaam wonen. Wij zijn hier nu vijftien jaar en beklagen ons deze beslissing nog geen seconde. Toch was het Puurse volleybal voor mij als 27-jarige een hele stap terug: trainen op één terreintje en slechts drie avondtrainingen. Het jaar 2001 was mijn slechtste volleybaljaar, ik kwam uit profvolley, begon te werken in de apotheek en kreeg een ‘zwak’ volleybalaanbod. Ik ben toen voor het eerst in mijn leven gebotst met een trainer: we zaten totaal niet op dezelfde lijn wat – achteraf bekeken – ook wel grotendeels aan mij lag. Komende van een profleven waar iedereen gefocust was op volleybal moest ik mij aanpassen aan spelers die overdag werkten en ‘s avonds kwamen volleyballen. Een groot verschil met een professionele

aanpak van de jaren ervoor.”

De Trainersloopbaan

In 2007 stopte je als speler en stapte je over naar het trainerschap.

“Aan trainer worden had ik nooit gedacht. Ik had niet die begeestering, ging niet zoeken op websites, las geen literatuur en bekeek amper tot nooit hoe andere Europese landen alles aanpakten qua techniek en tactiek. Nooit koesterde ik interesse als trainer. Maar plots dacht ik: de meeste ploegen hebben jeugdtrainers tekort. Puurs polste mij rond hun meisjesploeg: ik begon eraan en voelde snel dat dit echt wel leuk was. Plots besepte ik dat ik vroeger zo goede trainers had en zoveel schitterende informatie van hen kreeg. Daar moest iets mee gebeuren, dat alles niet doorgeven, kon toch niet!. Ik begon stilaan volleybalcursussen te volgen. Toen kwam het ‘probleem’ dat Koen Baeyens, die toen een heel zware periode met Natalia doorworstelde, wou stoppen. Het Puurs-bestuur vroeg mij om de ploeg over te nemen. Thuis is het toen enkele weken heel stil geweest: Joke die mijn ganse spelersloopbaan sterk ondersteunde, had gedacht dat mijn volleybal eindelijk gedaan was, maar een half jaar later vraag ik toch om trainer te worden. Het werd geen eenvoudige beslissing! Joke

voelde wel dat volleybal mijn passie was maar dat het werk in onze farmacie en de aanpak van onze kinderen ook moesten doorwegen. Toch besloten we dat ik kon beginnen. Kort daarna besepte ikzelf dat ik met die twee jobs, apotheek en volleybal, mezelf vergaloppeerde. Een combinatie van twee full-times met als resultaat ... ik kreeg hartproblemen met een te lage polsslag. Na onderzoek bij een cardiologe bleek dat ik een sporthart had, een helemaal uitgezet hart door jarenlang te sporten. Mijn beslissing was duidelijk: geen twee jobs meer ... stoppen met sporten en trainen!

Enkele jaren later contacteerde eerste divisieploeg M-Siks Blaasveld, een ploeg met ambitie, mij en solliciteerde met de vraag naar een goede mannentrainer. Ik ging akkoord. In dezelfde tijdsspanne van het jaar 2012, verloor ik op één maand tijd mijn beide ouders. In die periode met de nodige zorgen gaf ik geen trainingen meer, maar uiteindelijk nam ik toch terug het heft in handen. Ondertussen ben ik nu al drie jaar trainer bij Blaasveld en ook jeugdtrainer bij Puurs, dit omdat mijn eigen dochter daar ook speelt.”

Het adrenalinegevoel

Een competitiebeest?

De periode waarin ik nog niet met M-Siks bezig was, dacht ik geregeld aan ‘het zwarte gat’: wie stopte met

Laat dat wegvallen en je hebt niets meer om je adrenaline te activeren.”

Hobby's

Hobby één: ‘Genieten van het leven ... zagen kan je overal.’

“Dat heeft zelfs met ons beroep te maken. Wij zijn apotheker en de mensen die bij ons komen hebben problemen. Als wij naar apotheekvergaderingen gaan, hoor je veel verhalen van chagrijnige apothekers. Waarom? Omdat het een kunst/kunde is om dit alles te kunnen plaatsen want je krijgt meestal veel miserie van mensen binnen. Het moeilijke is steeds hoe deze zorgen te bewerken en verwerken. Je krijgt miserie binnen en je moet dit aanpakken. Ik heb dit alles kunnen combineren

de carrière als speler of als trainer valt in ‘het zware gat’. Ik bedoel daarmee niet de tijdsbesteding, maar wel het adrenalinegevoel. Een sporter gaat nogmaals iets opzoeken met een competitie. Kijk naar heel veel spelers van vroeger: zij zoeken naar een competitie, gaan tennissen of doen een andere ploegsport, niet meer van een hoog niveau, maar wel gericht naar hun drang naar competitiegevoel. Ja ... ik ben nooit een grote winnaar geweest, ik kon mij neerleggen bij het feit dat je verliest, maar competitie maak had ik wel. Als topsporter had ik altijd ambities, altijd eendoel, drangomergensvoorteleven.

met het volleybal van jonge mensen die een eigen ‘drive’ hebben, tegenover apothekersklanten met hun problemen. Veel mensen willen hun verhaal kwijt en dat is ook ons vak. Wij doen dit met veel plezier, maar je moet deze ‘klachten’ best kunnen kanaliseren. Ik maakte met Joke een afspraak om alsjeblief geen 49 uren lang, binnen onze vier muren van klanten alles te moeten aanhoren en beluisteren. Ik werk liever 30 tot 35 uur in de apotheek met een glimlach en dan ben ik beter in staat deze mensen op te beuren. Deze aanpak hebben we de laatste jaren goed kunnen realiseren: voldoende afstand

nemen en met de glimlach terug aan de slag gaan.”

Hobby twee: ‘Lekker eten en drinken met vrienden!’

“Normaal valt deze hobby meestal op maandagavond, voor ons beiden de genietfactor, het Bourgondisch leven. De vroegere afspraak met de ex-spelers van Kruikenburg loopt nog altijd, dank zij een beurtrol: elkeen zoekt een restaurantje, niet chic maar wel gezellig en/of speciaal.”

Hobby drie: ‘De slechtste vakantie? Als ik niet moet werken is het altijd vakantie!’

“Een juiste hobby! Mijn moeder kreeg tientallen jaren geleden kanker met de schokkende boodschap ‘Je hebt nog zes maand te leven’. Uiteindelijk leefde ze nog heel wat jaren meer. Ik was bij haar uppercut-boodschap pas 20 en zat in het derde jaar Leuven, toen ze mij haar wijsheid verklapte ‘Ik zal u één ding zeggen ... profiteer van elk moment!’ Dit bleef mijn slogan. Thuis kreeg ik tot mijn 18de een heel strenge opvoeding. Dan startte ik aan de universiteit, feestte er twee jaar – ik durf dit zeggen zoals het is – en plots word ik geconfronteerd met een moeder die kanker heeft en daar nooit over zaagde. Ze heeft vijftien jaar gevochten, nooit iets gelaten, niet afgezien en uiteindelijk op drie dagen gestorven, maar altijd gezegd ‘Als je iets nu kan doen, doe het dan nu!’. Deze stelling heb ik altijd meegenomen. Na overleg met Joke besloten we vanaf dan alles te zetten op onze kinderen met in ons achterhoofd de spreuk van moeder: ‘Als je iets nu kan doen, doe het dan nu!’ Wij zochten personeel waardoor wij zelf terug ruimte kregen en uiteraard ook ruimte voor de kinderen: gans onze vrije tijd vanaf 16 uur houden wij voor hen vrij. Nu zijn ze hier nog! Als we dit nu niet doen dan komt het er nooit van.”

Vier: ‘Je favoriete film en/of boek?’

“Ik ben niet zo’n filmkijker maar wel een enorme boekenlezer. Bij ons staat de TV nauwelijks aan en we proberen dit aan onze kinderen door te geven.

Mijn laatste boek is ‘De Zoon’ van Jo Nesbo een thriller van formaat. Het leuke aan een boek vind ik dat je er kunt in verdwalen. Ik zit dan in de zetel en de rest kan mij niets meer schelen. Dit kan wel frustrerend zijn voor de anderen die naast je leven. In een boek moet ik me in het verhaal kunnen vastpinnen. Het geheel moet ontspannend zijn. Super om te lezen, weg van de wereld en niet meer moeten nadenken of concentreren ... zalig!”

Vijf: Een vraag zojuist opgepikt van mevrouw Ellen Callebaut, echtgenote van Gert Verhulst: ‘Waar kan je niet neen tegen zeggen.’ Zelfde vraag aan jou.

“Wel, vroeger zei ik op alles ja. In mijn volleyperiode had ik weinig tot geen tijd. Maar ineens stopt dit. Als er dan iemand kwam vragen om mee in het bestuur te zitten of iets anders te willen doen, zei ik ja. Ik deed dit drie tot vier jaar. Totdat ik besepte dat je beter ja zegt voor iets waar je je kunt in vastbijten en het dan ook goed

uitvoert. Door de dood van mijn ouders heb ik leren neen zeggen. Pas vanaf dan heb ik kunnen zeggen: ‘Als jij iets doet wat mij niet aan staat, zal ik het u wel zeggen’. Ik was vroeger altijd diegene die probeerde te bemiddelen, terwijl ik nu rapper een neen-stelling kan nemen. Ik moet eerlijk toegeven dat ik daar heel lang over gedaan heb. Onlangs hoorde ik van een Italiaanse trainer die zei ‘Je kan nooit een goede trainer zijn als je niet met iedereen overeen komt!’ Dan dacht ik: ‘Ik kom meestal met iedereen overeen’. Mijn principe luidt: probeer van de jongens die je hebt een groep te maken en positioneer je erbij als trainer. Probeer je ertussen te wringen zodat ieder persoon een goed gevoel heeft. Volgens mij is sport nog altijd emotie, een goed gevoel oproepen en iets bereiken.”

Tekst: Dany De Vriese

Foto's: Bart Vandenbroucke

Steekkaart: Jo Verstuyft

Geboren in Ninove, 24 oktober 1973

Gehuwd met Joke Vervaele sinds 1998

Woonplaats: Puurs

Drie kinderen: Lieselot (14), Femke (12), Anouk (9)

Master Farmacie KULEuven

Volleyballoopbaan als speler:

meestal gespeeld als middenspeler (1.97m)

1985-1989 jeugdopleiding Kruikenburg Ternat o.l.v. Jan Debrandt

1990-1991 VC Lennik o.l.v. Enrique Pisani, 2° prov. en meetrainen met de Liga

1991-1992 Debic Zonhoven Liga o.l.v. Enrique Pisani

1992-1994 Kruikenburg 1 ste divisie o.l.v. Jan Debrandt,

1994-1995 Red Star Leuven 1ste nationale olv Herman Vleminckx

1995-1998 Trudo Zonhoven liga o.l.v. Jan Debrandt

1 x beker, 1 x bekerfinalist en 3 x 1/2finale competitie

1998-2001 Go Pass Asse-Lennik liga o.l.v. Jan Debrandt

2 x bekerfinalist, 3 x halve finale competitie

2001-2007 Argex Duvel Puurs o.l.v. Maurits Van Damme 1/2 Erwin Croes 1/2, Jo

Praets 1, Herman Vleminckx 2.5, Koen Baeyens 1.5 seizoen

Volleybal ‘loopbaan’ als technisch directeur/trainer:

2007-2008 behalen van trainersdiploma A.

Februari 2008 AD Puurs liga overgenomen van Koen Baeyens

2008-2009 AD Puurs liga, 1ste Europees ticket voor Puurs behaald

2009-2010 AD Puurs liga, in december gestopt om gezondheidsredenen

2008-2013 technisch directeur AD Puurs, lid van de sportieve cel van de LIGA

2012-2013 M-SIKS Blaasveld 1ste divisie, kampioen en bekerwinnaar Beker van Antwerpen

AD Puurs jeugdtrainer/ jeugdbestuur

2013-2014 M-SIKS Blaasveld 1ste nationale , 3de plaats

AD Puurs jeugdtrainer/ jeugdbestuur

2014-2015 M-SIKS Blaasveld 1ste nationale AD Puurs jeugdtrainer

Volley@school en volley@Sportpaleis

- De Leuvense universiteit onder leiding van prof. Jeroen Scheerder hield de voorbije maanden een doorlichting van de Vlaamse sportclub met als doel: welke zijn de **meest populaire clubs** in Vlaanderen? Een korte opsomming: op 1: voetbal (15,2%), 2: oosterse gevechtssporten (10,8%), 3: recreatie fietsen (7,5%) en op 4: volleybal (5,7%). De rest van de clubs in dalende volgorde: wandelsport, badminton, boogschieten, zaalvoetbal, tennis en basketbal. Volleybal ... keep on going!

- Een tegenvallend seizoen van Maaseik met als gevolg de breuk met coach Erik Verstraten. Aan het woord Maaseik-manager **René Corstjens**: "Er waren te veel externe factoren waar we te weinig controle over hadden, maar het zou te lang duren om ze allemaal op te sommen. Het is jammer dat we dit project moeten afbreken. We hadden het zelf ook liever anders gezien. Erik is iemand van dit huis. Coach worden was zijn droom en wij hebben geprobeerd om die droom mee te realiseren."

- Clubs in ademnood? Een vraag voor directeur VVB **Geert De Dobbeleer**: "Geen van de ereklasse clubs heeft overschot, bijna iedereen moest terugschroeven. Daarom onze stelling 'Kiezen voor talent van eigen bodem'. De Vlaamse Volleybalschool leverde in een klein decennium al 48 jongens en 83 meisjes af in de hoogste afdeling. Intussen spelen trouwens 21 Belgen in de ereklasse van Frankrijk, Italië, Polen of Turkije".

- En wat met jullie initiatief **Volley@School**? Geert De Dobbeleer nogmaals aan het woord: "Hiermee spoorde de VVB de clubs aan om promotie te voeren in samenwerking met scholen. Nu zijn al 120 scholen en 51 clubs betrokken. In totaal zo'n 15.000 leerlingen, waarvan 4.336 deelnemers aan initiatie bij de club. Gemiddeld leverde dat onze clubs 16 nieuwe spelertjes op. Voor dit jaar staat 100.000

euro op ons budget om de actie verder te zetten".

- De bekerfinale van 21 februari dan. **Sarah Smits**, winnend kapitein van Asterix Kieldrecht aan te woord: "We hadden een aantal sterk bestudeerde opdrachten meegekregen en dat lukte allemaal. De scouting klopte helemaal, maakte alles eenvoudiger en meteen ook superleuk. Da's echt genieten op het veld en je voelt dat Gent begint te forceren en fouten te maken. Zij zijn wel een paar jaar ouder dan onze speelsters maar het is niet de leeftijd die telt, het is de motivatie en de maturiteit tijdens zo'n bekerfinale".

- Coach **Gert Vande Broek** glunderde: "Wat Kieldrecht verdiende? Een vonkende afterparty op een boot van Tabaknatie: champagne en friet op de Schelde. Onze organisatie stond op punt. Met dertien bloks tegen vijf. Wij hielden Gent aanvallend volledig uit de wedstrijd".

Gert Vande Broek

- Antwerpen versus Asse-Lennik dan. Antwerpse hoofdaanvaller **Marien Moreau** (31) twijfelde er niet aan dat zijn ploeg voor de tweede keer op rij de beker zal winnen ... "Lennik maakt geen enkele kans ... Je n'aime pas tellement Lennik". En verder: "Ik wil absoluut Champions League

spelen, dit is de voornaamste reden waarom ik voor Antwerpen koos. Ik wil de bondscoach tonen dat ik nog steeds een plaats verdien in de kern (Moreau verzamelde tot dusver 98 nationale selecties, maar geen enkele meer sinds zijn blessure in 2013)."

- Als afronder! De bekerfinale werden gespeeld op een speciale vloer van Gerflor, eigendom van de Vlaamse Volleybalbond. Gewicht 4,5 ton. Duur van het uitrollen en leggen: twee dagen. Voor de totale organisatie waren **356 vrijwilligers** in het getouw....Moet er nog zand zijn?

Tekst: Dany De Vriese

Foto's: Bart Vandenbroucke

Lovoc Lommel

“Doorgedreven jeugdwerking met aandacht voor elk individu”

Trots met hun eerste Gouden label Jeugdsportfonds waren ze bij Lovoc zeer gaarne bereid de vereniging in de kijker te plaatsen. Secretaris Giel van Doren en Lieve De Bleser startten dan ook enthousiast met het verzamelen van de nodige informatie.

Situering van de vereniging

“Wij zijn een gezellige club in familiale sfeer, waar iedereen zich thuis voelt, én met een brede focus op de jeugd. Een doorgedreven jeugdopleiding, met aandacht voor ieder individu, is immers de basis van een gezonde clubwerking. Lovoc is dan ook trots dat ze, voor het eerst in haar 52-jarige bestaan, een label van het Jeugdsportfonds 2014 heeft behaald. En dan nog meteen het gouden! Het geeft ons als nieuw bestuur het vertrouwen dat we de juiste weg bewandelen en dat we de jeugdwerking verder moeten uitbouwen om de kwaliteit drastisch te verbeteren!”

Lovoc is een club met 200 actieve leden. Zij heeft twee mannenteams, activiteiten, zoals zwemmen met de jeugd in een tropisch zwemparadijs,

‘Vanaf de leeftijd van scholier volgt iedereen een jeugscheidsrechtsopleiding om de thuismatchen van de eigen jeugd te fluiten.’

twee vrouwenteams en bij de jeugd zowel jongens- als meisjesteams. Bij de jeugd streeft men ernaar om zowel voor jongens als meisjes in elke leeftijdscategorie minstens één team in competitie te hebben. “Wij willen een goeie doorstroming van de 2-2 tot de seniorenteams toe. Uiteraard lukt dit niet altijd, maar het blijft de doelstelling.” Lovoc heeft ook de klassieke sociale

eetfeestje, nieuwjaarsreceptie en kleine en grotere feestjes allerhande...

Plaats in de regio

Lovoc werkt hoofdzakelijk zelfstandig in de regio. Nadeel is wel dat Lommel zowat in de noordelijke “uithoek” van de provincie Limburg ligt. Dat maakt dat er zeer weinig naburige clubs zijn. Met

clubs van over de provinciegrens zijn er geen samenwerkingsverbanden. Dat komt uiteraard omdat die clubs bij een andere provincie zijn aangesloten waardoor de jeugdcompetitie op een andere manier georganiseerd is. Er zijn te weinig raakvlakken. Over de landsgrenzen heen kijkt men al helemaal niet! Maar met naaste buur VC Met Overpelt is er in het verleden al samen gewerkt. Beide clubs wisselden jeugdspelers, vooral jongens, en trainers uit om de spelers de kans te bieden in een competitief team aan te treden. Ook op sociaal vlak probeert de club de banden met naburige clubs aan te halen door af en toe met het bestuur naar eefstijnen van die clubs te gaan. De club organiseert een heel bekend en succesvol vierdaags jeugdtoernooi dat ieder jaar in de kerstperiode een 60-tal teams uit Limburg, Vlaams-Brabant en Antwerpen en zelfs uit het buitenland, aantrekt.

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

Lovoc heeft een gedreven jeugdcoördinator die de technische leerlijn uitstippelt en die ook elk seizoen probeert bij te schaven naargelang wat er reilt en zeilt binnen de club. De leerlijn bestrijkt de volledige ontwikkeling van 2-2 competitie tot de hoogste teams. Het regio-project van Jos Rutten vormt hierin de rode draad. Naast deze leerlijn voor groepen hebben ze bij Lovoc ook aandacht voor de ontwikkeling van individuele spelers. Indien mogelijk krijgen de spelers de mogelijkheid om gedifferentieerd te trainen en eventueel te spelen, om iedereen de kans te bieden op eigen niveau en tempo te evolueren. Maar het moet wel steeds plezierig blijven. Lovoc vindt het ook uiterst belangrijk dat iedere speler voldoende speelkansen krijgt tijdens de wedstrijden.

Vanaf de leeftijd van scholier volgt iedereen een jeugdscheidsrechtersopleiding om de thuismatches van de eigen jeugd te fluiten. "Dit vinden we belangrijk. Niet alleen omdat spelers zo de regels van het volleybal goed leren en begrijpen, maar ook omdat ze zo het spel eens vanuit een andere hoek bekijken. Dit brengt hen meer respect voor de scheidsrechter bij en het spel

'Ik deed eerst aan turnen maar dat vond ik niet leuk meer. Een teamsport leek me leuker. En mijn zus Elle zit ook bij het volley.'

'Ik vind het spelen bij Lovoc leuk.'

Op de trainingen hebben we veel plezier en het spelen van een match is ook heel tof. We hebben ook een hele coole kreet! ercalifragilisticexpialidocious.

'Ik heb veel pret met Frauke en Maryse, die spelen bij mijn team.'

'Mijn volleyfavoriet is het A team.'

Vooraf Julie Nijs; zij kan zo goed aanvallen.'

'Mijn droom is ooit meedoen met de Yellow Tigers!'

Goele, 10 jaar

'Onze papa en mama spelen ook volleybal. En nu spelen mijn broer en zusje het ook!'

'Lovoc is een toffe club en mijn papa speelt er. Naar een andere club gaan zou wel lang rijden zijn.'

'Wij vinden hier alles leuk: de trainingen en het spelen. Vorig jaar zijn we ook meegegaan naar het zwembaduitstapje van de club en dat was ook erg fijn.'

'Ik heb geen echte favoriet maar mijn broer Timo vindt onze papa de leukste van Lovoc!'

'De Red Dragons vinden wij allen thuis wel echt cool.'

'Mijn superdroom is ooit eens een bekerfinale spelen in het Sportpaleis van Antwerpen.'

Milo en Timo, 11 en 9 jaar

'Ik deed eerst zwemmen, nadien wou ik iets anders doen en zo werd het volley. Ik probeerde het een aantal keer en vond het heel leuk! En nu doe ik het al 6 jaar'

'Lovoc is een heel toffe club. Ik kan moeilijk naar Overpelt gaan als hier dichtbij een toffe club is.'

'We hebben met z'n achten een toffe ploeg en op training hebben we veel plezier.' 'Mijn eigen team is mijn grootste favoriet.'

'Gijs is de leukste in Lovoc! Hij speelt bij mij in het team.'

'Ik wil graag nog heel lang volley spelen. Zolang ik het leuk vind en het niet saai wordt.'

Michiel, 11 jaar

en de fair-play varen er ook wel bij. Als extra versterkt dit de onderlinge verstandhouding tussen de jeugd en de oudere leden. Ze zien elkaar meer, leren mekaar beter kennen, wat de clubsfeer zeker ten goede komt." Vanaf dit seizoen biedt de club leden de kans om een opleiding tot aspirant-initiator te volgen. Zo bekomen ze meer spelinzicht en kan de club in de toekomst meer gediplomeerde trainers uit de eigen rangen recruter. Het is een investering die zowel voor de club als voor de eigen

'Eind 2014 werden zelfs voor het eerst (bescheiden) premies uitgereikt aan leden die jongens aanbrengen in de club.'

leden hopelijk op termijn zal renderen.

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

Op jonge leeftijd, als kinderen kiezen voor een nevenactiviteit, is er een zeer groot aanbod zowel binnen de sport als daarbuiten (jeugdbeweging, muziek,...). "Dat is in Lommel niet anders. In Lommel is er veel concurrentie vanwege het voetbal. Daar tegen opboksen is niet altijd evident, vooral omdat volleybal een technische sport is die vrij lastig te leren is op jonge leeftijd. Bij de meisjes lukt de toestroom nog naar het volleybal, maar voor jongens ligt dat wat anders." Lovoc is als club daarrond actief door speciale promotieacties. Zo zijn er geregeld flyer-acties, initiaties in het kader van de volley@school actie, de Lommelse sportacademie en de Grabbelpas. Eind 2014 werden zelfs voor het eerst (bescheiden) premies uitgereikt aan leden die jongens aanbrengen in de club! "Als club vinden we het ook belangrijk het volleybal in het algemeen en de club in het bijzonder actief te promoten, zowel in de geschreven pers als online en in de sociale media. Geregeld publiceren we artikels en wedstrijdverslagen. De eigen facebookgroep telt meer dan 200 leden!"

Hoe is de club ontstaan en wat was

de motivatie?

In 1962 werd, in het kader van een

zou hier wel bij varen! In 1984 kon de club haar intrek nemen in de sporthal van het Sint-Pieterscollege,

‘Lovoc blijkt een goede bodem te zijn voor toppers met Walter Engelen, Jo Van Decraen in het verleden. En nu met de gebroeders Colson en Sarah Dovodja opnieuw in de Belgische topteams.’

Lommelse sportweek, de allereerste wedstrijd in het pas ingehuldigde Gemeentelijke Sportcentrum gespeeld. Deze eerste wedstrijd was een volleybalwedstrijd tussen Lommel en Neerpelt, twee dagen later gevolgd door een wedstrijd tussen Lommel en Maaseik. Dit alles onder impuls van een gemeentelijke Sportafdeling. En zo startte in september de Sporta-groepscompetitie. Uit deze vereniging ontstond het latere Lovoc. Tien jaar lang speelde Lommel op buitenterreinen, tot in 1972 de sporthal haar deuren opende. Lovoc

de huidige WICO Campus Sint-Jozef, waar ook nu nog haar thuishaven ligt. In 1974 startten de mannen in de nationale competitie. “In 1984 stopte evenwel het nationale Lovoc-liedje en begonnen we helemaal onderaan opnieuw om nu een vaste waarde te zijn in 2de divisie.” De vrouwen speelden hun eerste wedstrijd in 1963. Hun hoogtejaren situeren zich in 73-74 toen het team tot de allerbeste van de provincie behoorde en ze op een haar na de promotie naar de hoogste nationale klasse miste. Thans acteert het 1ste vrouwenteam in 2de provinciale. Zeker het vermelden waard zijn de gewonnen bekerfinale van de Lovoc-mannen tegen Sparvoc Lanaken in 2007 en de nipt verloren bekerfinale provinciale ploegen van de vrouwen A verleden seizoen, eveneens tegen Sparvoc Lanaken.

eigen sporthal b.v., maar dat is misschien wat hoog gegrepen. We zijn tevreden met wat we hebben. In de sporthal van het college in Lommel, moeten we met geen enkele andere sportclub rekening houden. Recent zijn de kleedkamers en het cafetaria door de school gerenoveerd, de toog staat op de volgende planning en dan is de vernieuwing compleet. Dit betekent een enorme vooruitgang! Liefst zouden we alle trainingen op eenzelfde locatie hebben, wat nu niet het geval is. Zo zouden de onderlinge banden tussen de teams verder kunnen versterkt worden en zou de clubsfeer dus ook nog beter worden. Lovoc wil bovenal een familiale club blijven met een grote aandacht voor haar kwaliteit: namelijk de familiale sfeer en de actieve participatie van de leden in de club.”

Dé droom

“Dromen mag altijd... Van een

Verzameld door Luc De Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
43ste jaargang, nummer 7, maart 2015

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

LEEF JE DROOM

www.topsportvlaanderen.be

